

Sygn. akt III AUa 1754/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Drzymała
Sędziowie:	SSA Monika Kowalska (spr.) SSA Iwona Łuka-Kliszcz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Mariola Pater

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **A. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym

na skutek apelacji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie Wydziału IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 października 2012 r. sygn. akt IV U 690/12

I. o d d a l a apelację,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. na rzecz A. K. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III AUa 1754/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Tarnowie zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 5 czerwca 2012 roku w ten sposób, że przyznał A. K. emeryturę od dnia 13 maja 2012 roku oraz stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sąd I instancji jako bezsporną uznał okoliczność, że wnioskodawca w dniu 13 maja 2012 roku ukończył 60 lat, na dzień 1 stycznia 1999 roku wykazał ogólny staż pracy w wymiarze 27 lat i 6 dni. Organ rentowy przyjął, że staż

pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosił 11 lat i 7 dni. Od 2008 roku wnioskodawca nie pracuje, pobierając świadczenie przedemerytalne.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz zeznań świadków Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca w okresie od 26 listopada 1973 roku do 30 czerwca 1977 roku pracował w Wojewódzkim (...) w K. bezpośrednio przy produkcji mąki, wykonując wyłącznie typowe czynności młynarza. Pracował fizycznie na terenie młyna, w ubraniu roboczym i jedynie na około pół roku przed końcem tego zatrudnienia został mistrzem i miał pod sobą kilku pracowników młyna. W okresie, gdy pracował jako mistrz praca biurowa zajmowała mu najwyżej 20 minut dziennie, zaś pozostały czas spędzał bezpośrednio przy produkcji mąki. Był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Od 1 lipca 1977 roku wnioskodawca podjął pracę w (...)Przedsiębiorstwie (...) w B. na stanowisku „mieszankowy”, pracując początkowo wyłącznie przy produkcji pasz. W późniejszym okresie zakład ten przyjął nazwę (...), przy czym była to wytwórnia pasz, do produkcji których jako zasadniczego komponentu używano śrutę zbożową. Do śruty dodawano inne składniki, w szczególności mączkę mięsno - kostną dostarczaną z innych zakładów. Cały proces produkcji odbywał się w jednym budynku. Zasadniczy składnik paszy – śrutę produkowano ze zboża, na miejscu przy pomocy 3 „śrutowników”. Od 1 października 1979 roku wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku określonym przez pracodawcę jako technolog – kierownik zmiany i jednocześnie magazynier. W istocie do jego obowiązków należał nadzór nad całą produkcją wytwórni pasz na danej zmianie, w tym nadzór nad pakowaniem i załadunkiem pasz oraz magazynem. W nadzorowanej przez niego wytwórni pasz byli zatrudnieni bezpośrednio przy produkcji „mieszankowi” (śruty i komponentów paszowych), pracownicy zajmujący się dozowaniem składników, pakowaniem oraz kilka osób pracujących przy załadunku i rozładunku, a ponadto magazynierzy. Wnioskodawca pracował na zmianie ze świadkiem E. P.. Do jego zadań należała koordynacja i dozór nad całą produkcją oraz procesem przyjmowania surowców i wydawania z magazynu pasz. Do niego należało również ustalenie odpowiedniej proporcji składników do produkcji oraz kontrola przestrzegania właściwej receptury. Na początku każdej zmiany przekazywał recepturę do produkcji oraz wskazywał ilość określonej paszy. Na terenie wytwórni pasz miał kantorek przy śrutowni. Do jego zadań należało oprócz wskazania receptury do produkcji oraz ilości pasz, sporządzenie raportów dziennych z przebiegu produkcji na zmianie (ilość pracowników, ilość i rodzaj wyprodukowanej i zapakowanej paszy, ewentualne awarie). Dokumenty wydawania i przyjmowania towaru na magazyn wystawiali magazynierzy, natomiast wnioskodawca jako osoba materialnie odpowiedzialna sprawował nadzór również nad ich pracą. W tym okresie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że złożone przez wnioskodawcę odwołanie jest zasadne. Powołując się na treść art. 184 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. Tekst Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz § 1, § 2 ust. 1 i § 4 - 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) stwierdził, że w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki prowadzące do nabycia przez wnioskodawcę A. K. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca osiągnął wiek 60 lat, na dzień 1 stycznia 1999 roku posiadał co najmniej 25- letni okres ubezpieczenia, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, nie pozostaje w stosunku pracy oraz legitymuje się 15 – letnim okresem wykonywania pracy w szczególnych warunkach, do którego należy zaliczyć okres zatrudnienia od 26 listopada 1973 roku do 30 czerwca 1977 roku w Wojewódzkim (...) w K. oraz od 1 lipca 1977 roku do 30 września 1979 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...)w B.. W okresie od 26 listopada 1973 roku do 30 czerwca 1977 roku wnioskodawca wykonywał pracę młynarza, a więc prace bezpośrednio przy produkcji mąki, uznane za wykonywane w warunkach szczególnych w wykazie A - stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - w Dziale X poz. 10, gdzie wskazano prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty. Stanowisko młynarza zostało również wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Okoliczność, że przez ostatnie pół roku wykonywał dodatkowo funkcje „mistrza” nie powoduje wyłączenia jego pracy spod kategorii objętej pozycją 10 Działu X ww. rozporządzenia.

Wnioskodawca jako mistrz pracował fizycznie bezpośrednio przy produkcji mąki, zaś fakt, że przez około 20 minut dziennie wykonywał pracę biurową związaną funkcjonalnie z produkcją, nie wpływa na kwalifikacje tego okresu zatrudnienia, gdyż czynności dokumentacyjne ściśle były związane z procesem wytwarzania mąki i odbywały się na terenie młyna. Zdaniem Sądu Okręgowego brak jest też podstaw do kwestionowania wystawionego wnioskodawcy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres od 1 lipca 1977 roku do 30 września 1979 roku w (...) w B., gdyż przeprowadzone w postępowaniu sądowym dowody w postaci zeznań świadków potwierdziły fakt świadczenia przez niego w tym okresie pracy w warunkach szczególnych. Pierwsze miesiące zatrudnienia wnioskodawcy w tym zakładzie (od 1 lipca do 30 września 1977 roku) na stanowisku mieszankowego należy uwzględnić do okresu pracy w warunkach szczególnych, wymienionej w Dziale X poz. 10 wykazu A stanowiącego załącznik do ww. rozporządzenia oraz w dziale X poz.10 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 roku. W drugim okresie (od 1 października 1977 roku do 30 września 1979 roku) wykonywał on natomiast pracę wskazaną w Dziale XIV, pod pozycją 24 wykazu A stanowiącego załącznik do ww. rozporządzenia, gdzie przewidziano kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Właściwa kontrola jakości usług i dozór inżynieryjno – techniczny na stanowisku kierownika zmiany wymagała od wnioskodawcy wykonywania czynności z zakresu technologii produkcji (wskazywanie i kontrolowanie stosowania właściwych receptur). Do jego obowiązków należało sprawdzanie jak funkcjonuje cała linia technologiczna, a ponadto nadzorował on całą produkcję również z etapem czynności załadunkowych i magazynowych. Sprecyzowane w zarządzeniu resortowym stanowiska pracy, gdzie wskazano między innymi spichrzowego, pracowników załadunkowych i wyładunkowych, przemawiają za zakwalifikowaniem do prac świadczonych w szczególnych warunkach czynności wykonywanych w magazynie. Wnioskodawca ponosił odpowiedzialność materialną i nadzorował pracę magazynierów, którzy wystawiali odpowiednie dokumenty przyjęcia lub wydania towaru. Ubezpieczony nie podejmował osobiście wszystkich czynności magazyniera, w tym związanych z załadunkiem i rozładunkiem towaru, gdyż w tym celu byli zatrudnieni magazynierzy, nad którymi jako kierownik zmiany sprawował on nadzór. W ocenie Sądu I instancji pracę magazynierów w wytwórni pasz należy zaliczyć do prac w warunkach szczególnych, gdyż są odpowiednikiem czynności „spichrzowego”, a ponadto dotyczą również prac załadunkowych i wyładunkowych z magazynu. Wnioskodawca jako kierownik zmiany sprawował zatem kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny, nadzorując wszystkie etapy i elementy procesu produkcyjnego, to jest od pracy maszyn (śrutowników) przez czynności załadunkowe i wyładunkowe, do kontroli pracy pod względem właściwej technologii produkcji, w tym zachowania i przestrzegania właściwych receptur. Zasadniczym komponentem przy produkcji pasz była śruta zbożowa, którą produkowano na miejscu w paszarni, co stanowiło zasadniczy rozmiar tej produkcji. W ramach prac wskazanych w dziale X poz. 10 wykazu A stanowiącego załącznik do ww. rozporządzenia należy uwzględnić stanowiska pracy nie tylko w młynach ale i w wytwórniach pasz, co znajduje potwierdzenie w zapisach zarządzenia resortowego z dnia 31 marca 1988 roku, w szczególności w wymienionych w nim stanowiskach pracy nie tylko w młynach, ale i w paszarniach. Wnioskodawca sprawował kontrolę jakości produkcji i dozór inżynieryjno – techniczny w zakładzie produkującym pasze (śrutę zbożową), w którym to zakładzie jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie, to jest prace przy wytwarzaniu śruty (paszy). Podlegali mu mieszankowi, pakowacze, robotnicy wyładunkowi oraz pracownicy zajmujący się dozowaniem surowców na mieszanki paszowe, a więc zatrudnieni na stanowiskach wymienionych w ww. zarządzeniu resortowym, wykonujący prace wskazane w Dziale X, pod pozycją 10 wykazu A stanowiącego załącznik do ww. rozporządzenia. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca sprawował dozór nad całą produkcją, w tym technologią i jakością produkcji, dozorował urządzenia produkcyjne (śrutowniki), sprawował dozór nad pakowaniem pasz oraz załadunkiem pasz i rozładunkiem zbóż oraz komponentów do produkcji pasz. W ramach odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie sprawował nadzór nad całą gospodarką magazynową. Podejmowane w tym okresie pewne czynności biurowe miały ścisły związek z kontrolą jakości produkcji oraz sprawowanym przez niego dozorem inżynieryjno – technicznym. Sporządzanie i przekazywanie do produkcji odpowiednich receptur, a następnie nadzorowanie ich wykonania oraz sporządzanie raportów dziennych dotyczących technicznych parametrów produkcji stanowiło integralną część dozoru. Konkludując Sąd I instancji uznał, że wnioskodawca spełnia przesłanki nabycia prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i przyznał mu emeryturę na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i

rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - od 13 maja 2012 roku, orzekając na zasadzie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, mając na uwadze przepis art. 118 ust. 1 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż dopiero postępowanie sądowe, w szczególności dowody z zeznań świadków, pozwoliło na ustalenie istotnych, a nie znanych wcześniej organowi rentowemu okoliczności i przesądziły ostatecznie o zasadności wniosku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł organ rentowy. Zaskarżając wyrok w punkcie1 zarzucił naruszenie prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia od 1 października 1977 roku do 30 września 1979 roku w (...) – Grupa (...) sp. z o.o. w B. wykonując obowiązki pracownika technologa oraz magazyniera – kierownika zmiany stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał bezpośredni dozór inżynieryjno – techniczny i kontrolę jakości produkcji w rozumieniu pozycji 24 Działu XIV wykazu A stanowiącego załącznik do powołanego wyżej rozporządzenia, a ponadto naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i przyjęcie, że wnioskodawca spełnia przesłankę posiadania 15 – letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, uprawniającą do przyznania wcześniejszej emerytury.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że Sąd Okręgowy błędnie ocenił zeznania świadków B. P. i E. P., z których nie wynika, że wnioskodawca w okresie od 1 października 1977 roku do 30 września 1979 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy sprawował kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Wnioskodawca w tym czasie pracował jako technolog i równocześnie kierownik zmiany, pełniąc dodatkowo funkcję magazyniera, a do jego obowiązków należała koordynacja i nadzór nad całą produkcją, a także przyjmowanie i wydawanie surowców z magazynu. W wytwórni pasz znajdował się kantorek oddzielony od śrutowni ścianą, w którym ubezpieczony jako kierownik zmiany pisał raporty z przebiegu prac na zmianie, opisywał zdarzające się w trakcie zmiany awarie, wypełniał dokumentację pracowniczą, sporządzał raporty i zestawienia dotyczące ilości wyprodukowanej i zapakowanej paszy oraz receptury na produkcję oraz zapotrzebowania ilościowe na produkcję określonego gatunku paszy. Wykonywane przez niego czynności administracyjno – biurowe nie były ściśle związane ze sprawowaniem dozoru inżynieryjno – technicznego i nie pozostawały w związku z wykonywaniem bezpośredniego dozoru nad procesem produkcji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie jest uzasadniona.

W związku z zakresem zaskarżenia i podniesionymi w apelacji zarzutami należy stwierdzić, że przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy okres pracy wnioskodawcy od 1 października 1977 roku do 30 września 1979 roku świadczonej w ramach zatrudnienia w (...)Przedsiębiorstwie (...) w B. podlega zaliczeniu do okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, prowadzącej do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 powołanej wyżej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z treścią wskazanej powyżej regulacji wiek emerytalny oraz rodzaje prac lub stanowisk i warunki uprawniające do świadczenia emerytalnego z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, a zatem na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), przy uwzględnieniu (posiłkowym) wydanych na jego podstawie przepisów resortowych. Zasadnicze znaczenie z punktu widzenia nabycia prawa do emerytury w obniżonym w stosunku do powszechnie obowiązującego wieku emerytalnym mają wykazy prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zamieszczone w załącznikach do ww. rozporządzenia, natomiast wykazy zawarte w zarządzeniach resortowych, które nie są źródłem powszechnie obowiązującego prawa, mają jedynie znaczenie pomocnicze, gdyż precyzują rodzaje stanowisk, na których świadczona jest praca w szczególnych warunkach, określona w przepisach ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji rozpatrując kwestię uprawnień emerytalnych wnioskodawcy przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a swoje ustalenia poczynił zarówno w oparciu o źródła dowodowe o charakterze osobowym tj. zeznania świadków, jak również na podstawie zgromadzonej dokumentacji. Wbrew zarzutom apelacji, zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy został poddany wszechstronnej i kompleksowej analizie, przy uwzględnieniu zasad wiedzy powszechnej, logiki i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy odniósł się do kwestii wiarygodności i mocy dowodowej zeznań świadków, szczegółowo uzasadniając swoje stanowisko. Powielanie tej argumentacji należy uznać za zbędne, zwłaszcza gdy się weźmie pod uwagę stopień ogólności zarzutów sformułowanych w apelacji pod adresem tychże środków dowodowych. Nie można zatem przyznać apelującemu racji, iż Sąd I instancji dopuścił się naruszenia przepisów postępowania, to jest regulacji zamieszczonej w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny w całości podziela poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne - przyjmując je za własne - i przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Na akceptację zasługuje również przyjęta przez Sąd I instancji interpretacja prawidłowo przywołanej podstawy prawnej rozstrzygnięcia. Dokonane na podstawie przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego ustalenia faktyczne uprawniały Sąd Okręgowy do zakwalifikowania spornego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Wytwórni (...) w B. od 1 października 1977 roku do 30 września 1979 roku do okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Ze świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 10 października 2001 roku wynika, iż w powyższym okresie wnioskodawca był zatrudniony jako technolog, magazynier – kierownik zmiany. Całościowa analiza zeznań świadków prowadzi natomiast do wniosku, iż powierzone ubezpieczonemu na tym stanowisku obowiązki pracownicze polegały na sprawowaniu bezpośredniego nadzoru nad prowadzonym w zakładzie pracy procesem produkcji paszy, w tym kontrolowaniu stosowania właściwych receptur, prawidłowej technologii produkcji, funkcjonowania linii technologicznej, włączając w to nadzór nad przyjmowaniem surowców i wydawaniem z magazynu pasz, to jest N. nad czynnościami załadunkowymi i wyładunkowymi. Charakter świadczonej przez niego pracy w istocie odpowiadał nazwie zajmowanego przez niego stanowiska – kierownik zmiany, w ramach którego koordynował on proces technologiczny (stąd w nazwie zwrot „technolog”), a ponadto nadzorował funkcjonowanie magazynu (z tego powodu w nazwie stanowiska pracy znalazł się zwrot „magazynier”). Wszystkie podejmowane przez niego obowiązki kwalifikują się jako praca wykonywana w szczególnych warunkach, gdyż zarówno czuwanie nad procesem technologicznym związanym z produkcją paszy, jak i nadzór nad pracami wyładunkowymi surowców niezbędnych do wytwarzania pasz oraz załadunkowymi gotowego produktu mieszczą się w pojęciu kontroli jakości produkcji i usług oraz dozoru inżyniersko – technicznego sprawowanego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Prawidłowo Sąd Okręgowy przyjął, że działalność zatrudniającego wnioskodawcę zakładu pracy sprowadzała się do wytwarzania pasz, zaś zasadniczym komponentem przy produkcji pasz była śruta zbożowa. Jako podstawowe w tym zakładzie pracy były zatem wykonywane prace wymienione w załączniku do ww. rozporządzenia wykazie A, Dziale X, pod pozycją 10 związane z wytwarzaniem śruty zbożowej. Podlegli ubezpieczonemu pracownicy zajmowali się bezpośrednio wytwarzaniem pasz, wyładunkiem surowców, załadunkiem wyprodukowanego wyrobu i byli zatrudnieni między innymi jako mieszankowci, pakowacze, robotnicy wyładunkowi, pracownicy zajmujący się dozowaniem surowców na mieszanki paszowe, a zatem świadczyli pracę w warunkach szczególnych przewidzianych w załączniku do ww. rozporządzenia w wykazie A, Dziale X, pod pozycją 10, a ponadto wymienioną w wykazie A stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Wnioskodawca w pełnym wymiarze czasu pracy sprawował zatem bezpośredni nadzór nad osobami zatrudnionymi na poszczególnych etapach procesu produkcyjnego, które

świadczyły prace w warunkach szczególnych, na stanowiskach związanych ze stałym narażeniem na oddziaływanie szkodliwych czynników dla zdrowia. Realizacja powierzonych ubezpieczonemu obowiązków służbowych słusznie została przez Sąd I instancji zakwalifikowana jako kontrola jakości produkcji oraz dozór inżyniersko – techniczny na oddziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, uznana za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach w wykazie A dziale XIV pod pozycją 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podejmowane przez wnioskodawcę w spornym okresie zatrudnienia czynności o charakterze administracyjno – biurowym polegające między innymi na sporządzaniu i przekazywaniu do produkcji odpowiednich receptur oraz opracowywaniu dziennych raportów dotyczących technicznych parametrów produkcji zajmowały mu niewielką ilość czasu w trakcie dniówki roboczej, a ponadto były ściśle powiązane ze sprawowaniem bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem procesu produkcyjnego, a zatem nie podważają stanowiska Sądu I instancji, iż w spornym okresie ubezpieczony w pełnym wymiarze świadczył pracę w warunkach szczególnych. Odmienne zapatrywanie organu rentowego nie jest uzasadnione.

Podsumowując Sąd II instancji podzielił konstatację Sądu Okręgowego, że w spornym okresie zatrudnienia wnioskodawca pełniąc faktycznie obowiązki kierownika zmiany (mimo szeroko rozbudowanej nazwy stanowiska pracy) wykonywał pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w dziale XIV wykazu A pod pozycją 24 powołanego wyżej rozporządzenia. Prawdłowo zatem Sąd I instancji przyjął, że ubezpieczony legitymuje się 15 – letnim stażem pracy świadczonej w warunkach szczególnych, prowadzącym do nabycia prawa do emerytury w obniżonym w stosunku do powszechnie obowiązującego wieku emerytalnym na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Podniesione w apelacji zarzuty oraz przytoczona na ich poparcie argumentacja nie dyskredytują zasadności zaskarżonego wyroku.

Wobec powyższego, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, na mocy art.385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.

O kosztach orzeczono w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy zwrot kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst Dz. U. z 2013 roku Nr 461).